

РЕШЕНИЕ

№ 13049

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **441** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба от В. В. Т. и Г. Г. Г. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. А. Т. САК, срещу решение от 16.10.2023 г., постановено по гр.д. № 8846/2021 г. по описа на СРС, 49-ти състав, с което е отхвърлена жалбата от В. В. Т. и Г. Г. Г. срещу решение № 531/17.04.2014 г. на Общинска служба по земеделие и гори /ОСЗГ/-община „П.“, с което се отказва възстановяване на наследниците на Г. К. В. в съществуващи стари реални граници правото на имот, представляващ нива от 2 000дка /два дка/, седма категория, находящ се в землището на [населено място] в местността „Б.“, попадащ в част от имот от КВС на землището с №088007 /идентификатор по кадастрална карта №29150.7107.1665/.

В касационната жалба са изложени доводи, че обжалваното решение на СРС е неправилно и немотивирано, като при постановяване на решението първоинстанционният съд не е взел предвид цялата фактология по делото; твърди се, че е налице противоречие между констатираното от съда в обжалвания акт и мотивите. Твърди се, че съдът неоснователно е приел заключението на вещото лице, че въпросната земя представлява пасище, а не ливада, като се сочат показанията на разпитаните свидетели Д. Д. и Т. И.; твърди се, че съдът неправилно е приел, че

имотът е собственост на Столична община, тъй като има влязъл в сила административен акт на Общинска служба „Земеделие“, с което е признато право на собственост върху имота на наследниците на Г. К. В., измежду които са и двамата жалбоподатели. На следващо място в касационната жалба са изложени твърдения, че е недопустимо да се пререшава административна преписка и да се преуреждат права, по които вече има влязъл в сила административен акт и се сочи Тълкувателно решение №5/18.10.2011г. по тълкувателно дело №8/2010г. на ВАС, доколкото Решение №531/08.08.2005г. е влязло в сила на 13.10.2005г. и с него е възстановено правото на собственост на 26 бр. поземлени имоти, в това число и процесния имот.

Моли за отмяна на съдебното решение и постановяване на ново, с което да бъде възстановено правото на собственост на наследниците на Г. К. В. върху имот, представляващ нива от 2 000дка /два дка/, седма категория, находящ се в землището на [населено място] в местността „Б.“. Претендират се разноси по делото.

Препис от касационната жалба е връчен на ответника- Общинска служба по земеделие-Източна, която изпраща писмен отговор. В представения писмен отговор ответникът оспорва касационната жалба, като твърди, че правилно районният съд е потвърдил оспорваното решение на ОСЗГ, тъй като е налице заснемане на имота, видно от което същият представлява пасище, а не нива и в този смисъл е налице предпоставката по чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ, като е спазен едногодишния срок от заснемането на 15.10.2013 до произнасянето с процесното решение. По същество моли жалбата да бъде отхвърлена, като претендира разносните по делото.

В съдебно заседание двамата касатори, редовно призовани, се представляват от адв. Г., който поддържа касационната жалба и претендира разноси. Явява се като заинтересована страна С. С., която моли жалбата да бъде уважена. Останалите заинтересовани страни не се явяват и не се представляват в съдебното заседание.

Ответникът в съдебно заседание се представлява от адв. С., която оспорва касационната жалба по аргументи, изложени в писмения отговор и претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XXI-ви касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото се установява, че жалбоподателите В. В. Т. и Г. Г. Г. и заинтересованите страни С. С. С., Седефка С. Ц. /наследници на починалата С. Г. С. съгласно удостоверение за наследници на стр.138/, В. А. М., Г. А. М. /наследници на С. Г. М. съгласно удостоверение за наследници на стр.139 и стр. 155/, С. С. Г., Л. С. М. и М. В. Д. /наследник заедно с жалбоподателя В. В. Т. на В. Г. Т./ са наследници на Г. К. В., починал на 13.03.1985г., видно от удостоверение за наследници на стр.7.

Със заявление от 03.02.1992 Л. С. М. е поискала да й бъде възстановена собствеността върху земеделски земи в землището на [населено място], [община], включително нива - 2.000 дка в местността „Б.“.

С Решение №531 от 08.08.2005г. на ОСЗ- П. е признато правото на собственост на наследниците на Г. К. В. в съществуващи стари реални граници на 26 имоти,

включително и на нива от 2.000 дка, седма категория, находяща се в землището [населено място] в местността „Б.“.

По делото е представено писмо от Постоянната комисия по стопанска политика и общинска собственост до С. С., че въпросният имот е със статут на публична общинска собственост, предадена на общината със заповед №РД-03-0010/12.01.2011г.

Представено е и писмо от 13.11.2013г. от ОСЗ-П. до С. Г. С., че от заснемането нива в местността „Б.“ е идентифицирана и попада в част от имот КВС с №088007 с начин на трайно ползване-пасище, мера по вид собственост-стопанисван от общината, като собствеността на общините върху мерите и пасищата е публична.

С Решение №531 от 17.04.2014 на ОСЗ- П. е отказано да се възстанови правото на собственост на наследниците на Г. К. В. на нива от 2.000 дка, седма категория, находяща се в землището на [населено място] в местността „Б.“, попадаща в част от имот от КВС на землището с №088007/идентификатор по кад. карта №29150.7107.1665/, тъй като въпросният имот попада в част от имот КВС с №088007 с начин на трайно ползване- пасище, мера по вид собственост-стопанисван от общината, като собствеността на общините върху мерите и пасищата е публична.

Тази фактическа обстановка е установена от СРС на базата на писмените доказателства, както и съгласно назначената СТЕ и разпитаните двама свидетели.

Съгласно заключението на СТЕ имот №088007 по КВС на [населено място] е с площ от 2659 кв.м. Поземлен имот 29150.7107.322 по кад. карта на [населено място] е с размер 2695 кв.м.Поземлен имот с проектен идентификатор 29150.7107.1665 от 2.000 е графично идентичен с част от 088007 по КВС -целия с площ 2695 кв.м.Поземленият имот с проектен идентификатор 29150.7107.1665 попада в северната част на имот 088007 по КВС в очертанието по цифрите 1-2-3-4-5-6-7-8-1. Съгласно заключението на СТЕ към датата на влизане в сила на ЗСПЗЗ -м.03.1992 имотите в масив 88, идентифицирани с анкета по чл.18ж, ал.4 от ППЗСПЗЗ според фактическото ползване и по НТП представляват пасище.

Разпитаните двама свидетели- св. Д. И. Д. и св. Т. Ц. И. в показанията си пред СРС твърдят, че са обработвали, респ. помагали при обработването на имота на жалбоподателите до 2011г.

СРС е постановил Решение от 16.10.2023 г., постановено по гр.д. № 8846/2021 г. по описа на СРС, 49-ти състав, с което е отхвърлена жалбата от В. В. Т. и Г. Г. Г. срещу решение № 531/17.04.2014 г. като неоснователна и недоказана. За да достигне до извод за правилност на решението на ОСЗ Източна, СРС е приел, че решението е постановено от компетентен орган, в предписаната писмена форма, съдържа всички реквизити, като е подписано от всички членове на комисията. Приел е, че правилно е приложен и материалния закон, като е кредитирал заключението на СТЕ, че според фактическото ползване процесният имот е пасище и доколкото съгласно чл.25, ал.1 от ЗСПЗЗ собствеността на общините върху мерите и пасищата е публична общинска собственост, то имотът не подлежи на възстановяване.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219 АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение от 16.10.2023 г., постановено по гр.д. № 8846/2021

г. по описа на СРС, 49-ти състав, с което е отхвърлена жалбата от В. В. Т. и Г. Г. Г. срещу решение № 531/17.04.2014 г. за възстановяване на правото на собственост на земи в съществуващи или възстанови стари реални граници на Общинска служба по земеделие и гори - [община].

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от В. В. Т. и Г. Г. Г. -наследници на Г. К. В. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен с въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в производството пред въззивната инстанция не са установени всички необходими факти за приложимостта на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ.

На първо място, разпоредбата в редакцията към датата на оспорваното решение, изисква откриване на нови обстоятелства. В решение от 16.10.2023 г., постановено по гр.д. № 8846/2021 г. по описа на СРС, 49-ти състав, въззивният съд е преценил като ново обстоятелство заснемането на имота от 15.10.2023г. и спрямо него е преценил едногодишния срок за произнасяне от страна на Общинската служба по земеделие. Видно от писмените доказателства по делото, обаче, имотът е актуван като публична общинска собственост още през 2011г. и със заповед №РД-03-0010/12.01.2011, издадена от Директора на дирекция „Земеделие“-С.-град е предаден на общината. Отделно от това следва да се прецени дали посоченото в оспорваното решение на ОСЗ заснемане изобщо може да бъде разглеждано като ново обстоятелство по смисъла на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ

На следващо място, разпоредбата на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ изисква решението на ОСЗ да е постановено в срок не по късно от 2 години от влизане в сила на плана на земеразделяне. В случая, в решението на СРС, посоченото изискване не е обсъдено, а по делото липсват, както доказателства, така и данни в тази насока. Без наличието на доказателства относно датата на влизане в сила на плана на земеразделяне няма как да се прецени спазен ли е двугодишния срок, поставен от законодателя като следващо изискване. Ето защо е необходимо при следващо произнасяне въззивният съд за прецени има ли план за земеразделяне, респ. спрямо датите на решенията на ОСЗГ община „П.“ на коя дата е влязъл в сила с оглед изискванията за срок на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ.

Следва да се отбележи, че нормата на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ посочва, че „този ред не се

прилага, когато за същите земи има влязло в сила решение“. Изискването на закона е свързано с необходимостта да бъде установено по делото дали решението на ОСЗ район „П.“ от 08.08.2005г. е влязло в сила, било ли е предмет на съдебен контрол, респ. кога е влязло в сила.

След запознаване с доказателствата по делото липсват и такива относно иниципирането на производството по чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ. В решението от 17.04.2014г. на ОСЗ район „П.“ е посочено заявление до ОСЗ с вх. №ВС-30-425/21.02.2014г., което е приложено по делото, но след запознаване със съдържанието на посоченото доказателство е видно, че същото представлява молба за иниципиране на производството по чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ.

Отделно от това при конституиране на страните в производството съдът следва да извърши преценка кои страни да бъдат конституирани в производството, предвид факта, че с решение №531 от 17.04.2024г. на Общинска служба по земеделие район „П.“ се засягат права и законни интереси на наследниците на Г. К. В. и актът е неблагоприятен за тях. Актът, предмет на оспорване е негативен за наследниците на Г. К. В. и те имат право на самостоятелна жалба, поради което не могат да бъдат заинтересовани страни.

По тези доводи и аргументи касационната инстанция заключава, че на основание чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.2 АПК решение от 16.10.2023 г., постановено по гр.д. № 8846/2021 г. по описа на СРС, 49-ти състав следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав. При новото разглеждане на делото въззивният съд следва да изясни дали решение №531/08.08.2005г. на Общинска служба по земеделие и гори община „П.“ е влязло в сила, респ. упражнен ли е спрямо него съдебен контрол с оглед разпоредбата на чл.14 ал.7 изр. последно от ЗСПЗЗ, има ли план за земеразделяне, респ. спрямо датите на решенията на ОСЗГ община „П.“ на коя дата е влязъл в сила с оглед изискванията за срок на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ.. Отделно от това следва да бъдат събрани доказателства за иниципиране на производството по чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ, преценка дали извършеното заснемане на имота от 15.10.2013г. е ново обстоятелство по смисъла на чл.14 ал.7 ЗСПЗЗ, като при новото разглеждане съдът следва да съобрази кои страни следва да конституира.

На основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора СРС следва да се поизнесе и по исканията на страните за присъждане на разноски..

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 АПК Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 16.10.2023 г., постановено по гр.д. № 8846/2021 г. по описа на СРС, 49-ти състав, с което е отхвърлена жалбата от В. В. Т. и Г. Г. Г. срещу решение № 531/17.04.2014 г. на Общинска служба по земеделие и гори /ОСЗГ/-община „П.“, с което се отказва възстановяване на наследниците на Г. К. В. в съществуващи стари реални граници правото на имот, представляващ нива от 2 000дка /два дка/, седма категория, находящ се в землището на [населено място] в местността „Б.“, попадащ в част от имот от КВС на землището с №088007 /идентификатор по кадастрална карта

№29150.7107.1665/.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.